

Върховният касационен съд образува тълкувателно дело по въпрос относно спиране на регистърно производство

Върховният касационен съд е установил противоречива практика на съдилищата и е образувал тълкувателно дело по въпроса „Какви обстоятелства съдът трябва да изследва и да взема предвид при разглеждане на исканията в производствата по чл.536 ал.1 ГПК вр. чл.19 ЗТРРЮЛНЦ?“. Поставеният въпрос има пряка връзка с възможността за спиране на регистърно производство по вписване на промени на обстоятелства относно търговски дружества в Търговския регистър.

Едното виждане по въпроса е, че всеки предявен иск е основание за спиране на регистърно производство за вписването на обстоятелства. Това виждане обаче води до практически проблеми, доколкото с недопустими искове се забавя и затруднява дейността на търговски дружества – например, иск за отмяна на решение на общото събрание на съдружниците или акционерите, подаден от член на управителен орган. В практиката е безспорно, че производството по такъв иск следва да бъде прекратено, доколкото членовете на управителните органи нямат интерес от обжалване на такива решения – но докато това прекратяване влезе в сила може да минат месеци и дори години, в рамките на които вписването на законосъобразни промени по партидата на търговеца ефективно е спряно. Именно затова в практиката има и второ виждане, че когато искът е очевидно недопустим, то няма основание да се допусне спиране. Това обаче предполага съдът, който разглежда въпроса за спиране на регистърно производство да прави преценка по отношение на дело, което не е висящо пред него.

И двете виждания имат своите основания, но създават и проблеми в практиката. Постановяването на спиране на регистърно производство при всеки иск създава възможност за членовете на управителни органи да увреждат дружествата, които представляват, като блокират вписването на обстоятелства по техните партии, без да имат право на иск. Но предоставянето на преценка дали право на иск съществува от една страна позволява два различни съдебни органа да се произнесат по един и същи въпрос и да стигнат до противоречиви изводи, а от друга – дават голяма свобода на преценка на съда, който разглежда въпроса за спирането на регистърно производство. Спорът в съдебната практика вече е факт, като Върховният касационен съд ще трябва да намери равновесие между двете виждания и рисковете, които предполага безусловното им приемане, но може да се окаже, че е необходима и

Върховният касационен съд образува тълкувателно дело по
въпрос относно спиране на регистърно производство

законодателна промяна в тази връзка.